መዝመር ፲፱ በእንተ ሕዝቅያስ

ይስማዕከ <mark>እግዚአብሔር</mark> በዕለተ ምንዳቤከ። ወይቁም ለከ ስ**ሙ** ለአምላከ *ያዕ*ቆብ። ወይፈ<u>ኑ</u> ለከ ረድኤተ ሕ<u>መ</u>ቅደሱ። ወእምጽዮን ይትወከፍከ። ወይዝክር ለከ ኵ<u>ሎ</u> መሥዋዕተከ። ወያጥልል ለከ ቍርባነከ። የሀብከ **እግዚአብሔር** ዘከመ ል<u>ብ</u>ከ። ወይፈ<u>ጽ</u>ም ለከ ኵ<u>ሎ</u> ሥምረተከ። *ወንትፌ<u>ሣ</u>ሕ በአድኅኖት*ከ። ወነዐ<u>ቢ</u> በስመ <mark>እግዚአብሔር</mark> አምላክነ። ወይፈ<u>ጽ</u>ም ለከ <u>እግዚአብሔር</u> ኵ<u>ሎ</u> ስእለተከ። ይእዜ አእ**መ**ርኩ ከመ አድ**ጎ**ኖ እግዚአብሔር ለመሲሑ። ወይ<u>ሰጠ</u>ዎ እምሰጣይ መቅደሱ። በኅይለ አድኅኖተ የማኑ። እ**ሙ**ንቱ**ሰ** በአፍራስ ወበሠረ*ገ*ላት።

ወንሕነ<u>ሰ</u> ነ<u>0ቢ</u> በስመ <mark>እግዚአብሔር</mark> አምላክነ። እ<u>ሙ</u>ንቱ<u>ሰ</u> ተዐቅጹ ወወድቁ። ወንሕነ<u>ሰ</u> ተንሣእነ ወረታሪነ። - ጣ - ሣ ለንጉሥ። ወስምዐ<u>ነ</u> በዕለተ ንጼ<u>ው</u>ዐ<u>ከ</u>።